

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/109/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111241420
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5111241420.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti : H. D., nar.XX.XX.XXXX a Z. D., nar.XX.X.XXXX, obidve trvalé bydlisko T., ul. A. č. X/XXXX, občanov Slovenskej republiky, zastúpených kolíznym opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, detí rodičov: matky T. N., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko T., ul. A. č. X/XXXX, občianky Slovenskej republiky, právne zastúpená Mgr. Branislavom Samcom, advokátom, so sídlom T., K. K. X a otca Ing. Z. D., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko Q. č. XXX, občana Slovenskej republiky, právne zastúpeného JUDr. Jankou Chorvátovou, advokátkou, so sídlom v T., o návrhu matky na úpravu práv a povinností k maloletým deťom a návrhu otca na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti alebo osobnej starostlivosti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 9P/192/2011-336 zo dňa 28.8.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 9P/192/2011-336 zo dňa 28.8.2013 zveril mal. H. D., nar. XX.XX.XXXX a mal. Z. D., nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Otca zaviazal k povinnosti prispievať od 1.12.200 na výživu mal. H. sumou 145,- eur a na výživu mal. Z. sumou 120,- eur mesačne. Od 1.1.2013 ho zaviazal prispievať na výživu mal. H. sumou 155,- eur a na výživu mal. Z. sumou 130,- eur mesačne, a to vždy do 15. dňa mesiaca vopred k rukám matky maloletých detí. Nedoplatok na výživnom pre mal. H. za obdobie od 1.12.2011 do 31.8.2013 vo výške 1.424,76 eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 90,- eur a nedoplatok na výživnom pre mal. Z. za obdobie od 1.12.2011 do 31.8.2013 vo výške 1.430,- eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach tiež po 90,- eur, splatných spolu s bežným výživným k rukám matky maloletého dieťaťa, pod následkom straty výhody splátok. Zároveň upravil aj styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený sa s nimi stretáva každý kalendárny týždeň v pondelok a stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod., každý párný víkend v kalendárnom mesiaci od piatka od 17.00 hod. do nedele 19.00 hod., počas jarných prázdnin v párnom kalendárnom roku od 1. dňa jarných prázdnin od 8.00 hod. do posledného dňa jarných prázdnin do 19.00 hod., počas jesenných a veľkonočných prázdnin v nepárnom kalendárnom roku od prvého dňa týchto prázdnin od 8.00 hod. do posledného dňa týchto prázdnin do 19.00 hod., počas letných prázdnin posledné dva júlové týždne a posledné dva augustové týždne v kalendárnom roku od pondelka od 8.00 hod. do nedele do 19.00 hod. a počas vianočných sviatkov od 23. decembra od 9.00 hod. do 26. decembra do 19.00 hod. v nepárnom kalendárnom roku a od 27. decembra od 9.00 hod. do 1. januára nasledujúceho roka do 19.00 hod. v párnom kalendárnom roku. Otec si prevezme maloleté deti v mieste ich trvalého bydliska a odovzdá ich matke v mieste ich trvalého bydliska. Matka je povinná maloleté deti riadne a včas pripraviť a odovzdať otcovi preukazy poistenca maloletých detí.

Návrhy otca na zverenie mal. H. a mal. Z. do osobnej starostlivosti otca a zverenie mal. H. a mal. Z. do striedavej osobnej starostlivosti rodičov zamietol.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že matka podaným návrhom sa domáhala zverenia maloletých detí H. a Z. do jej osobnej starostlivosti a zaviazania otca prispievať na ich výživu na mal. H. 250,- eur mesačne a na mal. Z. sumou 200,- eur mesačne od podania návrhu. Návrhom sa aj otec domáhal zverenia maloletých detí do jeho osobnej starostlivosti, keď na pojednávaní navrhol alternatívne zveriť detí do striedavej starostlivosti oboch rodičov.

Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že matka sa o maloleté deti riadne stará, v jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky, a preto rozhodol o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matke. Návrh otca na zverenie maloletých detí do jeho osobnej starostlivosti, alternatívne do striedavej osobnej starostlivosti súd po dôkladne vykonanom dokazovaní, keď mal predovšetkým na zreteli záujem maloletých detí ich biologické, psychologické a sociálne potreby a stabilitu výchovného prostredia, keď zohľadnil aj názor kolíznej opatrovníčky so zreteľom najmä na útlý vek maloletých detí, zamietol. Konštatoval, že základným predpokladom zverenia maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti je okrem iných predpokladov aj vzájomná spolupráca a komunikácia rodičov. V priebehu pojednávania, ale aj z listinných dôkazov, najmä o začatých priestupkových konaniach vyplynulo, že rodičia detí nie sú schopní navzájom komunikovať a dohodnúť sa pri výchove detí. Preto, aj keď návrh otca na zverenie maloletých detí do osobnej striedavej starostlivosti zamietol, no súčasne poukázal aj na nezastupiteľné miesto otca pri výchove maloletých detí, preto upravil jeho styk s maloletými deťmi v potrebnom rozsahu. Podľa názoru prvostupňového súdu týmto rozhodnutím bude zabezpečená tak stabilita, ako aj kontinuita výchovného prostredia. Široká úprava styku otca s maloletými deťmi zabezpečí kontinuálne rozvíjanie všetkých citových väzieb medzi otcom a deťmi, čo je potrebné pre ich zdravý vývin, celkový rozvoj po stránke citovej, rozumovej a fyzickej a zamietol návrh na znalecké skúmanie maloletých detí v súvislosti s rozhodovaním o ich zverení do starostlivosti jednému z rodičov, prípadne do striedavej osobnej starostlivosti. Takýto dôkazný návrh považoval za nadbytočný, nedôvodný a neodôvodnený s minimálnou dôkaznou hodnotou, keď súd poukázal najmä na vek maloletých detí, na ich spôsobilosť vyjadrovať sa k veci, s konštatovaním, že takéto znalecké dokazovanie by celkom zbytočne maloleté deti traumatizovalo.

Proti tomuto rozsudku podal otec maloletých detí v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Podľa odvolateľa rozsudok je nezákonný a je príkro v rozpore s najlepšimi záujmami maloletých detí. Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nevykonal všetky navrhnuté dôkazy, a teda nedostatočne zistil skutkový stav, čo viedlo v konečnom dôsledku k nesprávnemu rozhodnutiu. Podľa odvolateľa je v rozsudku veľa rozporuplných záverov, ktoré nekorešponujú s vykonaným dokazovaním a súd zohľadňoval osobný záujem matky a nie záujem maloletých detí, keď nezohľadnil všetky otcom predložené dôkazy. Súd značne vybočil zo zákonných zásad hodnotenia dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach s prihliadnutím na ustanovenia o prioritných záujmoch maloletých detí. Odvolateľ má za to, že prvostupňový súd nezvládol rozhodovací proces, čím porušil práva otca maloletých detí, ako aj samotných maloletých detí, ktoré sa nijakým spôsobom nevedia v tomto konaní brániť. Otec sa domáhal zverenia detí do osobnej starostlivosti a žiadal v záujme maloletých detí alternatívne ich zveriť do striedavej starostlivosti oboch rodičov, no súd prijal rezolutívne zamietavý záver bez toho, aby bolo zrejme zákonné vyhodnotenie skutkového stavu veci: deti sú na otca zvyknuté, deti spávajú a spávajú u otca, pre matku otec fungoval na telefón ako opatrovateľka detí, kedy to matka potrebovala, keď matka značný čas strávila a trávi na nočných „promoakciách“ od stredy do konca víkendu a matka deti prenecháva v opatere cudzích ľudí (nenamieta týmto osobnú starostlivosť starých rodičov maloletých detí). Ďalej odvolateľ poukázal na to, že matka žiadala vysoké výživné, keď uvádzala nepravdivé a skresľujúce údaje o výške nákladov pre deti a výške zárobku otca. Podľa jej tvrdení je jeho zárobok až 1.600,- eur, no súdu dokladoval opakovane výšku svojho zárobku, aby vyvrátil jej tvrdenia. Aj zameškané výživné, o ktorom súd rozhodol, je nelogické a zmatečné a nie sú tu zohľadnené skutočné výdavky. Predložené bločky nákupov, ktoré predložil, súd opomenul. Napokon ani v záverečnej reči otec nemal možnosť vyjadriť sa, opraviť alebo vyvrátiť výpovede matky, pretože bol súdom zastavený. Otec maloletých detí má veľký záujem podieľať sa na výchove maloletých detí, s ktorými má úžasný vzťah, sú to jeho jediné deti a má záujem na ich zdravom psychickom i fyzickom vývine, na upevňovaní ich zdravia a imunity i vytvorením zdravým rodinným

prostredím. On si chce s deťmi ďalej budovať krásny vzťah. Je presvedčený, že striedavá starostlivosť bude na prospech a je v záujme ich detí, keď býva v tom istom meste a sú dané podmienky na jeho osobnú starostlivosť o ich detí. Preto sa domáha určenia striedavej starostlivosti i v úmysle zmierniť porozchodové tendenčné správanie matky. Ak je výchova a starostlivosť o dieťa nielen právom, ale aj prvoradou povinnosťou každého z rodičov, tak potom je namieste, aby súd s prihliadnutím na záujem ich detí, lebo ku konkrétnej ich potrebe byť vychovávané obidvoma rodičmi, striedavú starostlivosť umožnil. Správne a zdravo vychovávať ich detí je možné iba vtedy, ak i otec ako mužský vzor pre syna je s ním dostatočne často a dostatočne dlho a to s obidvoma deťmi. Preto navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a zveriť maloleté deti do striedavej starostlivosti matky a otca, resp. rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila matka maloletých detí. Uviedla, že jedinou skutočnou motiváciou otca, ktorá ho viedla k podaniu odvolania, je snaha vyhnúť sa plneniu vyživovacej povinnosti k maloletým. Obsahom odvolania sa tiahne deklarovanie „úprimnej snahy“ otca o čo najväčší kontakt s deťmi a budovanie pevného puta s nimi, skutočnosť je však iná. Matka si vedie podrobnú evidenciu stretávania sa otca s maloletými v čase po vydaní prvostupňového rozsudku. Z tejto evidencie vyplýva, že otec mal možnosť mať deti u seba celkom 35 dní, no túto možnosť využil len v rozsahu 14 dní, aj to nemal vždy obe deti spoločne a ani nie v určenom čase. Podľa vedomosti matky boli deti v tomto čase navyše väčšinou v opatere jeho matky (napr. v čase jesenných prázdnin bola mal. H. 4 dni len v Q. u starej matky). Otec nie je schopný dodržiavať ani režim nastolený rozsudok okresného súdu, čo matke spôsobuje veľké problémy v organizovaní jej práce, keď z dôvodu neprevzatia detí otcom v stanovených termínoch, musí na poslednú chvíľu riešiť zabezpečenie starostlivosti o maloletých náhradným spôsobom, aby sa vôbec dostala do práce. Matka sa preto odôvodnene pýta, ako by to bolo v prípade striedavej osobnej starostlivosti, keď otec nie je schopný dodržiavať ani režim styku s maloletými. V dňoch 14. - 16. 10. 2013 bola matka s mal. Z. v nemocnici kvôli operačnému zákroku a otec napriek jej prosbám do nemocnice neprišiel, aby jej pomohol s jeho utišovaním. Navyše nebol schopný na túto krátku dobu ani zabezpečiť starostlivosť o mal. H., ktorú musela matka nechať na nevyhnutnú dobu u svojej rodiny. Všetmožné snahu otca o diskreditáciu matky dokazuje aj skutočnosť, že táto sa dňa 23.10.2013 musela dostaviť na predvolanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Žiline, odbor sociálnych vecí a rodiny, odd. sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Tu sa matka vyjadrila k bezprecedentným obvineniam otca a navyše uviedla: „... otec si pre deti nechodí v čase určenom v rozsudku, matka deťom dáva potrebné oblečenie, spodné pradlo, dokonca sa otca pýta, že čo všetko má deťom zbaliť...“ Otec dieťaťa zadržal u seba H. úbor na Lentilky..., nevie na čo tento úbor otcovi je..., musela dieťaťu zakúpiť nové veci. Taktiež musí mať pre mal. Z. požičaný kočík od kamaráta, nakoľko otec kočík v auguste (bez dieťaťa) matke vytrhol pred vchodom do baraku z ruky, odvtedy jej kočík nevrátil... Otcom navrhovaná striedavá osobná starostlivosť je modernou a v súčasnosti často uplatňovanou formou úpravy týchto vzťahov, avšak v tomto konkrétnom prípade je nepochybné, že by nebola v záujme maloletých detí. Otec nie je schopný dodržiavať ani režim úpravy rozšíreného styku. S poukazom na uvedené navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané otcom maloletých detí v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil z dôvodu jeho vecne správnosti.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli účastníci v rámci odvolacieho konania, konštatuje, že súd prvého stupňa v

dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, keď vykonal rozsiahle dokazovanie, ktoré vyhodnotil postupom podľa ust. § 132 O.s.p. podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, keď starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku považoval odvolací súd za nevyhnutné uviesť a to v súvislosti, pokiaľ sa otec maloletých detí domáhal osobnej striedavej starostlivosti o maloleté deti, táto forma zverenia maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov predpokladá vždy zo strany rodičov predovšetkým toleranciu, spoločnú vôľu a schopnosť spolu komunikovať a spolupracovať (a najmä nezapájať detí do svojich vzájomných problémov), no aj odvolací súd preskúmaním spisového materiálu mal preukázané, že v tejto oblasti majú obidvaja rodičia veľké rezervy. Aj odvolací súd konštatuje, že je záujmom maloletých detí, aby bolo v starostlivosti oboch rodičov, ale ak to nie je možné tak, ako to bolo v prejednávanej veci, súd vždy zameria dokazovanie na zisťovanie, ktorý z rodičov má lepšie predpoklady a podmienky na výchovu detí. V konaní bolo nepochybne preukázané, že aj otec má tieto predpoklady, no vzhľadom na útlý vek maloletej H. a Z. je dôvodné aj podľa odvolacieho súdu, aby boli zverené matke. Odvolací súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že pri rozhodovaní o zverení detí do osobnej starostlivosti sa vždy prihliada aj na schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove detí s druhým rodičom, pretože záujmom detí je nepochybne, aby boli v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj ten druhý je dobrým rodičom. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil pochybenie, potvrdil ho z dôvodu jeho vecnej správnosti. Napokon odvolací súd poznamenáva, že akákoľvek zmena na strane ktoréhokoľvek z účastníkov môže byť dôvodom na podanie návrhu na novú úpravu práv a povinností.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a) v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže išlo o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.